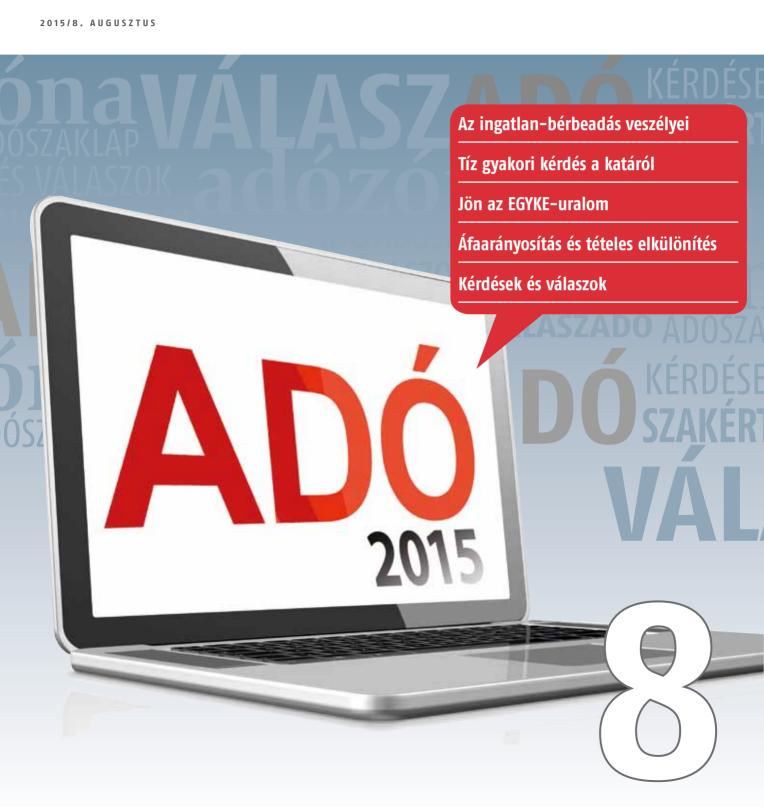
VÁLASZADÓ

Kedves Olvasó!

Kiemelt hangsúlyt kaptak júliusban az Adózóna hasábjain az ingatlanvásárlással, -hasznosítással összefüggő témákról szóló cikkek. Nagy érdeklődés övezte közülük az ingatlan-bérbeadásra. szálláshely-szolgáltatásra vonatkozó szabályokat taglaló írásunkat. Táblázattal megspékelt cikkben mutattuk be továbbá a július 1-jén startolt, "családok otthonteremtési kedvezménye" (CSOK) címen igényelhető állami támogatás új rendjét. Mostanában megszaporodtak az utak mentén az új építésű lakásokat illetékmentesen kínáló óriásplakátok. Felmerül a kérdés, vajon tényleg minden esetre vonatkozik az illetékmentesség? Cikkünkből megtudhatja.

Két és fél éve él a legkisebb adózók számára előnyös új átalányadó, a kisadózók tételes adója (kata), de az érintett vállalkozásoknak továbbra is fejtörést okoznak a kapcsolódó szabályok – derül ki a szerkesztőségünkhöz érkező kérdésekből. Ezekből gyűjtöttünk össze egy csokorral.

Fontos hír a vállalkozásoknak, hogy július 17-étől a NAV előtti új állandó képviseleti jogosultságot, illetve a korábban bejelentett képviseleti jog változását már csak az EGYKE adatlapon lehet beielenteni.

Mit érdemel az a "bűnös", aki tisztességesen, pontosan megfizeti a tb-járulékokat, de elhanyagolja azok bevallását? Szakértőnk szerint a NAV szigora elképesztő, jogértelmezése sajátos. Na, és mi a helyzet azokkal, akik külföldön vállalnak munkát, és ott biztosítottak, miközben eszük ágában sincs Magyarországon bejelenteni - ráadásul 15 napon belül -, hogy itthon megszűnt a biztosítási jogviszonyuk. Ezt követően ugyanis itthon nem vehetnek igénybe egészségügyi szolgáltatást. Akik legálisan dolgoznak külföldön, azoknak egyáltalán nem éri meg sumákolniuk, cikkünkből kideriil, miért.

Bírságot fizethet, ha az ingatlan hasznosításakor nem figyel ezekre

A turistaforgalom miatt nyáron különösen népszerű a magánszálláshelyek kiadása. Trendi az airbnb, de óriási kockázatokkal jár, ha valaki nem ismeri, vagy nem tartja be az adószabályokat.

Az ingatlanjaik hasznosítása során a magánszemélyek könnyen abba a hibába esnek, hogy szakember segítségének igénybe vétele, illetve a körülmények gondos mérlegelése nélkül a hasznosítást egyszerű bérbeadásnak tekintik, és annak megfelelően teljesítik adókötelezettségeiket. Fontos azonban a feltételek teljes körű vizsgálata, mert egy esetleges adóhatósági ellenőrzés során könnyen meglepetés érheti a magánszemélyt. Azt is

érdemes figyelembe venni, hogy egy adott lakóingatlan hasznosítása (különösen, ha azt az interneten hirdetik) könnven ellenőrizhető az adóhatóság által.

A kellemetlen meglepetések elkerülése érdekében az ingatlan hasznosításával kapcsolatban az alábbiakra érdemes figyelni.

Lehetőségek az ingatlan hasznosítására

A magánszemély, ha nem akar egyéni vállalkozó lenni, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben (szja-törvény) foglaltak alapján az ingatlan hasznosítására az alábbi két lehetőség közül választhat:

- ingatlan bérbeadása
- egyéb szálláshely-szolgáltatás nyújtása.

Míg az ingatlan-bérbeadás az ingatlan huzamos jellegű, pótlólagos szolgáltatásokat nem tartalmazó, nem gazdasági tevékenység keretében megvalósuló használatba adását jelent, addig az egyéb szálláshely-szolgáltatás az üzletszerű gazdasági tevékenység keretében megvalósuló, szállodának, panziónak, kempingnek, üdülőháznak, közösségi szálláshelynek nem minősülő ingatlan rövidtávú, az éjszakai ott-tartózkodást, pihenést is magába foglaló tartózkodás céljára, szálláshelyként történő biztosítását jelenti, az ezzel közvetlenül öszszefüggő szolgáltatásokkal együtt. További feltétel, hogy az ingatlan létesítésére nem kizárólag szálláshely-szolgáltatási rendeltetéssel került sor, illetve a hasznosított szobák száma nem lehet több nyolcnál, az ágyak száma tizenhatnál.

Tehát a két hasznosítási mód közötti lényegi eltérés, hogy míg a bérbeadás általános esetben hosszabb távra vonatkozik, és egyéb járulékos szolgáltatás nem kapcsolódik hozzá, addig az egyéb szálláshely-szolgáltatás üzletszerű gazdasági tevékenységet jelent, melynek során az ingatlan átengedése általában rövidtávra történik, és járulékos szolgáltatás (például takarítás, ágynemű, törölközőmosás) is kapcsolódik hozzá.

Ingatlan-bérbeadás adózása

Az szja-törvényben foglaltak szerint a magánszemélynek a bevételével szemben lehetősége van költséget elszámolni a vélelmezett (10 százalék) költséghányad vagy tételes költségelszámolás alkalmazásával.

Minden egy helyen, amit az adózásról tudni kell:

) adózás) számvitel) társadalombiztosítás) munkajog) cégjog

Az akció feltételei az 2015. július 1. és augusztus 31. között megrendelt és 2015. szeptember 10-éig befizetett előfizetésekre vor

Most minden új és hosszabbító előfizetőnek

HVG Számvitel és Adó 2016 különszám

A költségek elszámolása utáni összeg jelenti a magánszemély jövedelmét, amely a 16 százalékos személyi jövedelemadó és 14 százalékos egészségügyi hozzájárulás alapja. Az egészségügyi hozzájárulással kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy azt az egymillió forintot meghaladó jövedelem esetén kell megfizetni, akkor viszont már a teljes összegre, nemcsak az afeletti részre. Továbbá kapcsolódik hozzá egy korlát is, miszerint ha a magánszemély által – egyebek mellett – többek között az ingatlan-bérbeadás utáni egészségügyi hozzájárulás, illetve egyéb jogviszonyára tekintettel megfizetett egészségbiztosítási járulék, egészségügyi szolgáltatási járulék együttes összege eléri a 450 ezer forintot, azt követően már nem kell egészségügyi hozzájárulást fizetni.

Egyéb szálláshely-szolgáltatás adózása

A fentiekben említett költségelszámolási módszer a tételes átalányadózás kivételével jelen esetben is alkalmazható. A személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás alapját ugyanúgy kell megállapítani, mint az ingatlan-bérbeadás esetén, de míg a személyi jövedelemadó mértéke 16 százalék, addig az egészségügyi hozzájárulás már 27 százalékos, és nem tartozik hozzá korlát.

Adóhatósági ellenőrzés

Az adóhatósági ellenőrzéssel kapcsolatban nem csak a személyi jövedelemadót, illetve egészségügyi hozzájárulást illetően kell mérlegelnie a magánszemélynek azt, hogy milyen következményei lehetnek annak, ha az adókötelezettségeit tévesen az ingatlanbérbeadásra vonatkozóan leírtak szerint teljesítette, hanem ezen kívül számos egyéb adó- és adminisztrációs kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményeivel is számolnia kell.

Míg az ingatlan-bérbeadás az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény alapján főszabály szerint adómentes, addig az egyéb szálláshely-szolgáltatás adóköteles, tehát adószámot is kell igényelni hozzá, a szolgáltatásról számlát (nyugtát) kell kiállítani. Az ingatlan-bérbeadáshoz nem kell engedélyt kérni, de az egyéb szálláshely-szolgáltatás csak a kereskedelmi hatóság szálláshely-üzemeltetési engedélyével végezhető tevékenység, melyhez adatszolgáltatási kötelezettség is kapcsolódik.

Egy adóhatósági ellenőrzés során alkalmazott jogkövetkezmények, úgy mint mulasztási bírság, adóbírság (az adóhiány 50 százaléka), késedelmi pótlék összege könynyen a magánszemély bevételének teljes egészét is kitehetik.

Csábító az airbnb, de érdemes-e kockáztatni?

A magánszemélyek az ingatlanjaikat manapság már az interneten keresztül megjelentetett hirdetések segítségével adják ki. Viszonylag egyszerű és könnyű bevételi forrásnak tűnhet, de vajon érdemes-e kockáztatni azt, ha az így megszerzett jövedelem után a magánszemély nem, vagy nem megfelelően teljesíti az adókötelezettségét. Mint ahogyan azt az uber esetében is tapasztalni lehetett, várható, hogy a közeljövőben az állam az airbnb szabályozását, ellenőrzését illetően is lépéseket fog tenni. Tekintve a potenciális adóbevételeket, az önkormányzati, illetve állami adóhatóság közötti kommunikáció javulására is számítani lehet a témát illetően.

Egyszerűsítési megoldás egyéb szálláshelyszolgáltatásra vonatkozóan

Azon magánszemélyek, akik a fentiek szerint az egyéb szálláshely-szolgáltatás tevékenységet végzik, és esetleg az adókötelezettségeiket nem megfelelően teljesítik, vagy nem akarnak az ehhez kapcsolódó adminisztrációs terhekkel foglalkozni, igénybe vehetnek közvetítő vállalkozást. Azaz a tevékenység továbbra is szálláshely-szolgáltatás marad, de azt már nem a magánszemély, hanem a közvetítő vállalkozás végzi. A magánszemély és a közvetítő vállalkozás között ebben az esetben már megvalósul a fentiek szerinti ingatlan-bérbeadás esete. Ezáltal a magánszemély azon kívül, hogy jogkövető magatartást tanúsít, kedvezményesebben adózik, és nem kell az adminisztrációval sem foglalkoznia. Érdemes tehát ezt a lehetőséget is megfontolni.

> dr. Kelemen László, Rácz Gábor (ATA Solution Kft.)

Az áfaarányosítás és a tételes elkülönítés titkai. Példákkal

Az adóalanyok a beszerzéseik áfáját csak akkor, és olyan arányban vonhatják le, amilyen arányban az az áfaköteles tevékenységüket szolgálta. Ha ez nem 100 százalék, akkor számolni kell: mennyi a levonható rész és mennyi az, amiről le kell mondanunk. Ehhez a gyakran nem is olyan egyszerű feladathoz adunk támpontokat az alábbiakban.

Ha a vállalkozásnak csak adóköteles tevékenysége van, és a megvásárolt termék, igénybe vett szolgáltatás egy az egyben csak

ehhez kapcsolódik, akkor nincs gond, nem kell bajlódni az áfa megosztásával.

Kicsit bonyolultabb, de még mindig nem "horror" az az eset, ha a tevékenység egésze adóköteles, de a beszerzés nem, vagy nem teljes egészében hivatalos okokból történt, míg a céges és nem céges arányt utólag nem változtatja meg semmi, azaz a megosztás egyszeri probléma.

Például a társaság céges kocsija egy karambol miatt hosszabb időt igénylő javításra szorul, ezért a társaság egy hónapra bérel egy autót. Az ügyvezető útnyilvántartást vezet, így a magáncélú használat a jármű havi futásteljesítménye alapján dokumentált, a bérleti díjban felszámított áfa megosztható. Ez a megosztás végleges, hiszen a szolgáltatást csak egy hónapig vette igénybe a társaság, azt követően ismét csatasorba áll a saját járművük.

Az igazi kihívás az, ha a vállalkozásnak adóköteles és adómentes tevékenysége is van, és egyes beszerzések mindkettőhöz kapcsolódnak.

Az az eset pedig, ha még magáncélú használat is van, ráadásul a megosztás aránya sem állandó, már valóságos ínyenc falat. Például a társaság személygépkocsit szerez be nyílt végű lízingkonstrukcióban, vagy tartós bérleti szerződés keretében bérli az autót, és útnyilvántartás dokumentálja a magáncélú használatot, miközben van adómentes és adóköteles tevékenység is, a jármű használata pedig mindkettőt érinti.

Mielőtt megnéznénk, milyen gyakorlati megoldásokkal mászhat ki a cég ilyenkor az adómegosztás csapdájából, vegyük sorra az adótörvény idevágó szabályait!

Az áfatörvény levonható és nem levonható adó, adórész nyilvántartására elsődlegesen a tételes elkülönítést várja el (123. §).

Ha valamely beszerzésről egyértelműen megállapítható, hogy az csak az egyik, vagy csak a másik tevékenység miatt vált indokolttá, akkor a tételes elkülönítés nem okoz fejfájást.

Ide tartozik az az eset, ha a vállalkozás közszolgáltatói minőségében (az OEP-pel szerződve) humán orvosi tevékenységet végez – ami áfamentes –, és táplálékkiegészítőket, sportszereket is értékesít, ami viszont adóköteles tevékenység. Mindkét tevékenységét a székhelyén folytatja.

Az árubeszerzés egyértelműen az adóköteles, míg például az orvosi váróba vásárolt székek az adómentes tevékenység végzése miatt váltak szükségessé, a tételes elkülönítés feltételei adottak.

Mi a helyzet akkor, ha a társaság felújítja a székhelye épületét, vagy megbíz egy könyvvizsgálót az éves beszámolója audi-

tálásával, esetleg szakértőt kér fel a társaság cafetéria-rendszerének kidolgozására? Esetleg – visszatérve a személygépkocsi nyílt végű lízingjére – a céges autót (az áfatörvény fogalmai szerint) bérli?

A törvény szerint az adó levonható és le nem vonható részének tételes elkülönítését szolgáló nyilvántartást olyan részletezettségben kell vezetnie a vállalkozásnak, amely biztosítja – a beszerzett termék, a szolgáltatás használata, egyéb módon történő hasznosítása figyelembevételével –, az adott beszerzés, igénybe vett szolgáltatás egyértelmű hozzárendelését a vállalkozás adóköteles és adómentes tevékenységéhez.

Az előzetesen felszámított adó megosztását a termék, a szolgáltatás jellegéből adódó természetes jellemzők is megalapozhatják (123. § (2)–(3) bekezdés).

A tételes elkülönítésre további előírást a törvény nem tartalmaz – jó okkal.

A helyzet ugyanis az, hogy gyakorlatilag lehetetlen olyan módszert kidolgozni, amely minden vállalkozás tevékenységét, működésének körülményeit figyelembe véve, egy az egyben alkalmazható megoldás lehetne.

Ebből a törvényi "lazaságból" következik a feladat nehézsége, de egyszersmind szabadsága is, még ha ez utóbbinak azért vannak korlátai.

A tételes elkülönítést bármilyen módszer, mutató segítségével elvégezheti a vállalkozás, feltéve, hogy az ténylegesen tükrözi az adott beszerzés felhasználási arányát az adólevonásra jogosító és az arra nem jogosító tevékenységek között egyértelműen, áttekinthetően, megbízható és – nem utolsó sorban – ellenőrizhető módon.

Az elkülönítés történhet például mutatószámok segítségével is. A mutatószám alapján történő megosztás lehetséges például terület, térfogat – a járművek fent említett futásteljesítménye –, munkaórák stb. alapján.

Nagyon fontos, hogy az adott költségtípushoz és adott tevékenységhez, beszerzéseihez ésszerűen, jellemzően kapcsolódó mutatószámmal dolgozzunk. Ez egyben korlátok közé is kényszeríti a vállalkozásokat, hiszen nem találhatunk minden esetben ilyen jellemzőt.

Térjünk vissza a példaként hozott vállalkozásunkhoz, és járjuk körbe a kérdést az ő szempontjukból nézve!

Kezdjük a felújítással! Tegyük fel, hogy a felújítás során födémcsere és kazáncsere szükséges. Ebben az esetben szerencsénk van (elvileg legalábbis), mert a tető összes, és ezen belül a tevékenységhez használt helyiségek négyezetméterei, illetve ugyancsak

ezzel a logikával a fűtött köbméterek alapján a költségek és így az áfa is felosztható. Persze az életben semmi sem működik olyan kísérleti laboratóriumi jelleggel, ahogyan azt a jogalkotó általában elképzeli, így nem kizárt – sőt valószínű –, hogy a társaságnak vannak olyan helyiségei, amelyek nem köthetőek egyértelműen ehhez vagy ahhoz a tevékenységhez. Így például a szociális helyiségek (mosdó, illemhely, öltöző) esetében a négyzetméter, a köbméter nem lehet önmagában az elosztás alapja.

Az viszont járható út lehet, hogy ezekre a helyiségtípusokra egy kombinált mutatót alkalmazzunk. A tető négyzetméterei, illetve a fűtött köbméterek alapján megállapítjuk az egyértelműen egyik vagy másik tevékenységhez rendelhető helyiségekre eső részt, az ez után még fennmaradó "közöst" a munkavállalói létszám – mondjuk három orvos, három nővér kontra két eladó – alapján arányosítjuk.

Persze az is lehetséges, hogy van olyan munkavállaló, aki mindkét oldalban érdekelt (mondjuk a takarítónő, a pénzügyes kolléganő, vagy ha nem külsőst bíztak meg a feladattal, akkor a társaság könyvelője). Számoljuk őket ide is, oda is, például 0,5 pénzügves az adómentes tevékenységhez. és ugyanennyi a másikhoz? Feltételezzük, hogy a két tevékenység közvetlen munkavállalóinak arányában hasznosul a pénzügyes munkaideje (még egy mutató, egyben a harmadik, ugyanabban az ügyben!), így a fenti létszám példánál maradva 6:2 arányban foglalkozik az orvosi rendelővel és a bolttal? Esetleg az ide is, oda is tartozókat ne is vegyük figyelembe?

Én az adóköteles tevékenységhez és az adómentes tevékenységhez egyértelműen hozzákapcsolható létszám – azaz jelen esetben a 6:2-es – megosztást alkalmaznám, mivel a "járulékos" létszám az árbevétel elérését támogató feladatokat végez, de a társaság eredményessége elsődlegesen a cég profilja szerinti tevékenységet folytatóktól függ.

A többiek "szétosztása" a számítás során érdemben nem befolyásolná a végeredményt. Amint látjuk, még lehetséges természetes jellemzők megléte sem jelenti feltétlenül azt, hogy a tételes elkülönítés adótörvény szerinti elvárásainak – akár túlzott időráfordítással is – eleget tudunk tenni. Ugyanez elmondható a könyvvizsgálóval, és valószínűleg (a munkavállalók feladatkörének az egyes tevékenységekhez való viszonya függvényében) a cafetéria-szakértővel kapcsolatban is. Ekkor az áfatörvény 5. számú mellékletében részletezett – a tevékenységek árbevételéből kiinduló – számítási mód lesz a megoldás.

A személygépkocsi bérleti díja esetében viszont az útnyilvántartás (szeretjük, nem szeretjük) alkalmas az egyértelmű megosztásra

Példaként hozott cégünknél az ügyvezető – illetve, aki erre még jogosult –, a jármű használatakor feljegyzi az útvonalat és az utazás célját: mondjuk "tárgyalás az OEPnél" vagy "megbeszélés a sportszer-nagykereskedőkkel", esetleg "magáncélú út".

Ha sem a tételes elkülönítés, sem egyéb módszer segítségével nem tudja a vállalkozás megosztani az előzetesen felszámított adót, akkor az áfatörvény 5. számú mellékletében meghatározott számítási mód alkalmazásával kell arányosan megosztania az áfát levonható és nem levonható részre.

Figyelem! Az arányosításra vonatkozó szabályokat tehát csak akkor kell, illetve csak akkor szabad alkalmaznia a vállalkozásnak az előzetesen felszámított forgalmi adó megosztására, ha sem a törvény által meghatározott, sem pedig egyéb módszer segítségével nem lehetséges a tételes elkülönítés. "Kényelmi" szempontokat tehát nem lehet mérlegelni az ügyben.

Az is fontos, hogy a két módszer – a tételes megosztás és az adótörvény kreálta képlet szerinti arányosítás – nem zárja ki egymást, azok egymás mellett is használhatóak.

Így azon beszerzéseknél, amelyekről egyértelműen eldönthető, hogy tételesen milyen (adólevonásra jogosító, vagy nem jogosító) tevékenységhez kapcsolódnak, akkor azok adótartalmát nem lehet bevonni az arányosításba, azonnal jellegüknek megfelelően – azaz levonhatóként, vagy le nem vonhatóként – kell kezelni e tételeket. A fennmaradó, az elkülönítésbe be nem vonható beszerzésekre az arányosítást kell alkalmazni, ami a vállalkozás választása alapján történhet:

- ■göngyölítve folyamatosan
- ■tárgyévet megelőző évre vonatkozó megosztás alapján, de év végén a tényleges, végleges megosztásra kell korrigálni.

A vállalkozásnak célszerű belső szabályzatban rögzítenie az adó tételes megosztásának módszerét, menetét, és a – fentiek szerint – választott arányosítási módszert is.

Nagyon fontos, hogy tárgyi eszközök esetében a levonási arány nem feltétlenül végleges és korrekcióra szorulhat. Az áfatörvény értelmében a tárgyi eszközök esetén a beszerzéskor felmerült áfát – a tárgyi eszköz további felhasználása során – a használat jellegének változása esetében vizsgálni szükséges. Ezt a vizsgálati kötelezettséget hívjuk tárgyieszköz-figyelésnek, illetve azt az időtartamot, amíg ez a kötelezettség fennáll, figyelési időszaknak.

SZÉCHENYI KÁRTYA PROGRAM FEJLESZTÉSI HITELEK www.kavosz.hu | 06 40 200 427

Az áfatörvény 135. paragrafusának (1) bekezdése értelmében a vállalkozás a tevékenységéhez használt tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételének hónapjától kezdődően

a) ingó tárgyi eszköz esetében 60 hónapig,

b) ingatlan tárgyi eszköz esetében pedig 240 hónapig

terjedő tartamban, az adólevonási jogát – az adólevonási jog gyakorlása egyéb feltételeinek sérelme nélkül – az 135. § és a 136. § rendelkezéseinek figyelembevételével gyakorolhatja.

Ez azt jelenti, hogy a fenti figyelési időszakon belül, annak a naptári évnek az utolsó adómegállapítási időszakában, amelybe rendre 11 hónap elteltével a tizenkettedik hónap esik, az adóalany köteles a tárgyi eszközre jutó előzetesen felszámított adó összegének

a) ingó esetében 1/5 részére,

b) ingatlan esetében pedig 1/20 részére

vonatkozóan az utólagos kiigazítást elvégezni, feltéve, hogy a levonható előzetesen felszámított adó összegét meghatározó tényezőkben változás következik be a tárgyi eszköz rendeltetésszerű használatbavételének időpontjához képest, és a számítás eredményeként adódó különbözet összege abszolút értékben kifejezve eléri, vagy meghaladja a 10 ezer forintnak megfelelő pénzösszeget.

Ilyen – a levonható adó összegét meghatározó tényező – az adóköteles és az adómentes tevékenység aránya is.

Sinka Júlia, adószakértő, mérlegképes könyvelő

Jön az EGYKE-uralom

Július 17-étől a NAV előtti új állandó képviseleti jogosultságot, illetve a korábban bejelentett képviseleti jog változását már csak az EGYKE adatlapon lehet bejelenteni.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal az állami adóhatóság előtti képviseleti eljárások egységesítése érdekében 2015. július 17-étől bevezeti az Egységes Képviseleti Adatlapot (a továbbiakban: EGYKE adatlapot). Az EGYKE adatlap a jelenleg alkalmazott, az elektronikus képviseleti jog bejelentésére szolgáló 'T180, az elektronikus képviseleti jog megszűnésére vonatkozó 'T182, és a papír alapú, személyes ügyintézésre vonatkozó állandó meghatalmazás bejelentésére

szolgáló 'VAMO adatlapokat váltja fel.

A NAV előtti eljárásban az adózóknak lehetőségük van arra, hogy az ügyükben a képviselőjük, meghatalmazottjuk járjon el helyettük. Az adózó a meghatalmazottja részére az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 7. paragrafusa értelmében az egyedi ügyre szóló meghatalmazás helyett olyan meghatalmazást is adhat, amely a meghatalmazottat hosszabb távra, az ügyek meghatározott csoportjában állandó jelleggel, meghatározott időpontig vagy a visszavonásig jogosítja képviseletre.

A képviselő már csak ezen az EGYKE adatlapon teljesítheti a bejelentési kötelezettségét. Az adatlap tekintetében képviselőnek számít a törvényes képviselő, az Art. szerint állandó képviseleti jogosultsággal rendelkező meghatalmazott, valamint megbízott, továbbá a szerencsejáték ügyek, ajándéksorsolási, játékautomata üzemeltetési ügyek intézésére vonatkozó meghatalmazás esetén a képviselő.

Az EGYKE adatlappal az adóhatóság célja, hogy egységesített formában, egyetlen adatlapot rendszeresítsen a NAV előtti képviselet bejelentésére, mellyel a meghatalmazottak, megbízottak, törvényes képviselők bejelentésével járó adminisztrációs terhek remélhetőleg jelentősen csökkennek.

Az adóügyek intézésére adott állandó meghatalmazás, megbízás az adóhatóság előtti eljárásban akkor érvényes, ha azt az adózó vagy képviselője az adóhatóság által rendszeresített formanyomtatványon jelenti be. Az állami adóhatóság a képviseleti jogosultság bejelentésére korábban külön adatlapot rendszeresített az adóügyek papíron, vagy személyesen történő intézésére, valamint külön adatlapot az elektronikus ügyintézésre.

Az EGYKE adatlap az alábbi bejelentésekre alkalmas:

- személyes és papíron történő ügyintézésre vonatkozó állandó meghatalmazás bejelentése az állami adóhatóság előtt intézhető adóügyekben,
- ■állandó meghatalmazás bejelentése az állami adóhatóság előtt elektronikus úton intézhető adóügyekben,
- ■a telefonon intézhető adóügyekre vonatkozó jogosultságok bejelentése akár valamennyi telefonon intézhető ügyre, akár egyes ügytípusokra vonatkozóan,
- ■személyes és papír alapú ügyintézésre vonatkozó állandó meghatalmazás bejelentése az állami adóhatóság előtt intézhető szerencsejáték ügyekben,
- ■személyes, papír alapú és elektronikus ügyintézésre vonatkozó állandó megha-

- talmazás bejelentése az ajándéksorsolási és játékautomata üzemeltetési ügyekben,
- a törvényes képviselő adóügyek elektronikus intézésére vonatkozó jogosultságának bejelentése (abban az esetben, amikor nem történik automatikus jogosultság képzés),
- ■a képviseleti jogosultság megszűnésének bejelentése bármely felsorolt ügytípusban.

Az EGYKE adatlap bevezetését követően az állandó meghatalmazottaknak, megbízottaknak elegendő csupán egy adatlapot benyújtaniuk valamennyi képviseleti jogosultságuk, vagy a képviseleti jogukban történő változás, valamint a képviseleti jog megszűnésének bejelentésére.

Az új adatlap bevezetése miatt azoknak a képviselőknek, akik már rendelkeznek élő képviseleti joggal, tehát az adóhatóság automatikusan megképezte az elektronikus ügyintézési jogukat, vagy adtak be korábban az adóügyek papíron, személyesen történő intézésére, illetve az elektronikus ügyintézésre vonatkozó ('VAMO vagy 'T180 jelű) adatlapot, nem kell újra bejelenteniük a képviseleti jogukat az EGYKE adatlapon.

Az új állandó képviseleti jogosultságot, vagy a korábban bejelentett képviseleti jog változását azonban már csak az EGYKE adatlapon lehet bejelenteni.

Az EGYKE adatlapot az általános nyomtatványkitöltő programban letöltve, onnan kinyomtatva, majd kézzel, illetve elektronikusan kitöltve, kinyomtatva, vagy elektronikusan elküldve lehet továbbítani az állami adóhatóság részére.

Lehetőség van arra is, hogy képviselő nélkül teljesítsék adózók a kötelezettségeiket, ebben az esetben az adatlapot nem kell benyújtaniuk, elegendő az "ügyfélkapu" létesítésére feljogosított szerveknél (Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala, fővárosi és megyei kormányhivatalok, ezek járási hivatalai, az állami adóhatóság központi ügyfélszolgálatai és kijelölt kirendeltségei, a Magyar Posta Zrt. hivatalai, valamint Magyarország diplomáciai és konzuli képviseletei) regisztráltatniuk magukat.

Az adózó személyesen, postai vagy elektronikus úton benyújtott kérelmére, a Kiemelt Adózók Adóigazgatósága hatáskörébe tartozó adózók kivételével, a NAV bármelyik adóigazgatósága eljárhat az adózó állandó meghatalmazottjának az erre a célra rendszeresített nyomtatványon tett bejelentésével kapcsolatos ügyintézéssel kapcsolatban, így a Magyarország területén székhellyel, telephellyel, lakóhellyel, tartózkodási helylyel nem rendelkező külföldi személyek adóügyében is.

Ha adózó nem tesz eleget regisztrációs kötelezettségének, vagy azt késedelmesen, hibásan, valótlan adattartalommal vagy hiányosan nyújtja be, akkor az Art. 172. paragrafusa alapján mulasztási bírsággal sújtható.

Az Art. 31. paragrafusának (2) bekezdésében meghatározott bevallás, valamint a 31/B paragrafus szerinti általános forgalmi adó összesítő jelentés benyújtására, illetve a 8. számú melléklet szerint összesítő nyilatkozat benyújtására kötelezett újonnan alakult adózók az adószám megszerzését követően nyolc napon belül kötelesek az adóügyek elektronikus intézése érdekében ügyfélkapu létesítését kezdeményezni, és erről a létesítés kezdeményezését követő nyolc napon belül bejelentést kell tenniük az állami adóhatósághoz. Ha az adózó az adószám megszerzését megelőzően már létesített ügyfélkaput, úgy a nyolcnapos bejelentési határidőt az adószám megszerzésétől kell számítani.

Ha az adózó állandó meghatalmazással vagy megbízással rendelkező képviselője útján elektronikus úton teljesíti az adóügyekre vonatkozó adóbevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét, az állandó meghatalmazott vagy megbízott a megbízást követő nyolc napon belül köteles az adóhatósághoz bejelenteni a képviselt adózó nevét, elnevezését és adóazonosító számát.

dr. Szeiler Nikolett ügyvéd, adótanácsadó

Tíz gyakori kérdés a katáról

Bár a kisadózók tételes átalányadóját tipikusan azoknak a kisvállalkozóknak találták ki, akik nem akarnak bajlódni bonyolult és összetett adózási kérdésekkel, mégis vannak olyan területei ennek az adózási formának is, amelyek rendszeresen fejtörést okoznak az adóalanyoknak. Ezeket foglaltuk össze kérdés-feleletek formájában.

1. kérdés: Egyéni vállalkozóként választhatom-e a katát, ha az adóévben magánszemélyként ingatlan-bérbeadásból volt bevételem?

Válasz: Nem akadálya a kata választásának, ha a kisadózóként tevékenykedő vagy tevékenykedni szándékozó magánszemély ingatlan-bérbeadásból ért el bevételt, amenynyiben ezt a bevételt magánszemélyként, önálló tevékenység bevételeként szerezte és ekként is adózik utána. A katát szabályozó 2012. évi CXLVII. törvény 4. paragrafusának

(4) bekezdése szerint ugyanis az a vállalkozás nem választhatja a katát, amely a választás évében ingatlan-bérbeadásból származó bevételt számol el. Mivel a magánszemély bevétele nem tekinthető vállalkozói bevételnek, így a kata ez esetben választható.

2. kérdés: **Be kell-e jelenteni a főállású** kisadózót az erre a célra szolgáló (1041-es) nyomtatványon?

Válasz: A katatörvény 10. paragrafusának (1) bekezdése alapján az adóhatóság adatot szolgáltat az egészség- és nyugdíjbiztosítási szervek felé a főállású kisadózók biztosítási jogállásának időtartamáról és az ellátások alapjáról is. Ez alapján elmondható, hogy az adóhatóságnak törvényi kötelessége tájékoztatni az egészségbiztosítási szervet a kisadózói bejelentés megtörténtéről. Ennek ellenére a gyakorlati tapasztalat az, hogy az egészségbiztosító nem vagy csak késve szerez tudomást a biztosítási jogviszony létrejöttéről. Ezért az 1041-es nyomtatvány kitöltése nem kötelező, de ajánlott.

3. kérdés: Ugyanazon üzleti partner felé az adóév során csak maximum 1 millió forint értékben tudok számlázni?

Válasz: Ugyanazon üzletei partner felé bármekkora összegben lehet számlázni, ez nem befolyásolja a kataalanyiságot. Ha azonban az adóévben az ugyanazon partnerrel kapcsolatban elszámolt bevétel összege meghaladja az 1 millió forintot, akkor mind a kataalanynak, mind az üzleti partnernek adatszolgáltatási kötelezettsége keletkezik, melyet a kataalanynak az éves bevallásában az adóévet követő év február 25-éig, a partner vállalkozásnak pedig egy külön erre a célra rendszeresített bevalláson kell teljesítenie az adóévet követő év március 31-éig.

Ha a kataalanyiság évközben kezdődik, akkor az 1 millió forintos összeghatárt nem kell arányosítani, ugyanis ezt a törvény nem írja elő. Végül meg kell említeni, hogy az 1 millió forintos összeghatár megállapításánál a ténylegesen elszámolt bevételt kell figyelembe venni, s nem a számlázott összegeket, melyek egy részét esetleg még ki sem fizették az adóévben.

4. kérdés: Kataalanyként levonhatom-e a rám áthárított általános forgalmi adót?

Válasz: A kata alanya egyben az általános forgalmi adó alanya is. A katás vállalkozásokra gyakorlatilag ugyanazok az áfaszabályok vonatkoznak, mint egy normál adózású vállalkozóra. Ha a vállalkozás az alakulással egyidejűleg választja a katát vagy az egyszerűsített vállalkozási adóról (eva) tér át a kata hatálya alá, akkor joga van alanyi

áfamentességet vagy normál áfafizetési kötelezettséget választani. A már működő vállalkozások ezen választási jogukat csak év végén gyakorolhatják a következő évre vonatkozóan.

Azon kataalanyok, amelyek normál áfafizetési kötelezettséget választottak, jogosultak az áfatörvényben foglalt feltételek mellett a rájuk áthárított áfát levonni, annak ellenére is, hogy költségeiket nem számolják el. Ehhez azonban szükséges az áfatörvény 180. paragrafusa szerinti áfanyilvántartás vezetése, melyből kétséget kizáróan megállapítható az elszámolási időszakban keletkezett adó alapja és az adó összege.

5. kérdés: **Kizárólag egyetlen üzleti partner felé számláznék, ez akadálya a kata** alkalmazásának?

Válasz: Önmagában az a tény, hogy a kata alanya csupán egyetlen üzleti partner felé számláz, nem akadálya a kata választásának és alkalmazásának. Mindenekelőtt fontos tudni, hogy az adóhatóság a katatörvény alapján abban az esetben feltételezi automatikusan a munkaviszony meglétét a kisadózó és partnere között, ha a partner által juttatott bevétel az adóévben meghaladja az 1 millió forintot, s ezáltal a feleknek adatszolgáltatási kötelezettsége keletkezik.

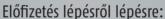
Ugyanakkor a katatörvény 14. paragrafusának (3) bekezdése összesen hét feltételt tartalmaz, amelyből legalább kettőnek teljesülnie kell ahhoz, hogy a munkaviszonnyal kapcsolatos adóhatósági vélelmet megdöntsük. Az egyik feltétel éppen az árbevétel megoszlására vonatkozik, azaz legalább 50 százalékban nem az adatszolgáltatásra köteles partnertől kell származnia a kisadózó adóévi bevételeinek. Ez azonban csupán egy feltétel a hét közül, amely ha nem teljesül, még nem jelenti automatikusan azt, hogy az adóhatóság munkaviszonynak fogja minősíteni a szerződést.

6. kérdés: Valóban igaz, hogy szolgáltatásnyújtás esetén a bevétel megszerzésének időpontja a szolgáltatás áfabeli teljesítésének időpontja?

Válasz: Nem, ez nem igaz. Legyen szó akár termékértékesítésről, akár szolgáltatásnyújtásról, amennyiben az ellenértéket pénzben fizetik meg, a bevétel megszerzése a pénz átvételének vagy a számlán való jóváírásnak a napja. Az áfa szerinti teljesítés dátuma csak akkor jöhet szóba, ha az ellenértéket nem pénzben, hanem csereszolgáltatással egyenlítik ki. Mivel ebben az esetben nincs pénzmozgás, ezért a bevétel megszerzésének az időpontja az áfatörvény szerinti teljesítési időpont.

HVG-ELŐFIZETÉS DIGITÁLISAN IS!

bolt.hvg.hu/dhvg-elofizetes

7. kérdés: Kisadózóként egy másik vállalkozásban is közreműködöm társas vállalkozóként pénzbeli juttatás nélkül. Ebben az esetben is meg kell fizetni a járulékokat a minimálbér után a másik vállalkozásban?

Válasz: Igen, meg kell fizetni a másik vállalkozásban a járulékokat legalább a minimálbér, helyesebben a Tbj. 27. paragrafusa szerinti minimum-járulékalap után, amenynyiben ott a személyes közreműködés megállapítható. Ugyanakkor ebben az esetben a katás vállalkozásban a kisadózó nem minősül főállású kisadózónak és elegendő csupán a havi 25 ezer forint tételes adót megfizetni ezen jogviszonya után.

8. kérdés: Ha az év végén több mint 100 ezer forintos adóhiányom van az önkormányzattal szemben, akkor megszűnik a kataalanyiságom?

Válasz: Nem, ugyanis az adóalanyiság csak akkor szűnik meg, hogyha az év végén állami adóhatósággal szemben mutatkozik nettó módon számított, végrehajtható, 100 ezer forintot meghaladó adótartozás. Az adózás rendjéről szóló törvény 10. paragrafusának (1) bekezdése szerint az önkormányzati adóhatóság az állami adóhatóságtól megkülönböztetett adóhatóság. Így a felé fennálló adótartozást nem kell figyelembe venni a 100 ezer forintos összeghatárnál.

9. kérdés: Ha egy katás betéti társaságban közreműködést nem vállaló tagnak juttat bevételt a vállalkozás, akkor az hogyan adózik?

Válasz: 2014. december 31-éig az ilyen juttatás az szja-törvény szerinti összevonandó egyéb jövedelemként adózott. Vagyis a kifizető társaságnak 16 százalékos személyi jövedelemadót kellett ezen összegből levonni és megfizetni, valamint további 27 százalék egészségügyi hozzájárulást is meg kellett állapítani a kifizetett összeg után. 2015. január 1-jétől az szja-törvény 66. paragrafusa (1) bekezdésének af) alpontja értelmében a kisadózóként be nem jelentett tagnak, a kisadózó vállalkozás nyereségéből való részesedéseként kifizetett összeg osztaléknak minősül adójogi értelemben. Ennek megfelelően a 16 százalékos személyi jövedelemadó mellett 14 százalék egészségügyi hozzájárulást kell levonni az összegből maximum 450 ezer forintig.

Mivel a kisadózó vállalkozások nyeresége adójogi szempontból nem vagy legalábbis nehezen értelmezhető, így ezen kifizetések osztalékként való kezelése sem egyértelmű. Mindazonáltal a jogalkotói szándék minden bizonnyal az volt, hogy

ezen kifizetéseket adójogi értelemben osztaléknak tekintsük.

10. kérdés: Ha táppénz miatt egész hónapban nem tudom ellátni a tevékenységemet, akkor nem kell a tételes adót megfizetni. Emiatt arányosítani szükséges a 6 millió forintos éves árbevétel keretet. Kikerülhetem-e az arányosítást azzal, ha mégis megfizetem a tételes adót a táppénzes hónapokra is?

Válasz: Ha a körülményekből megállapítható, hogy a kisadózó nem tudta személyesen ellátni a munkáját a táppénz folyósítása alatt, akkor hiába fizeti meg a tételes adót, az arányosítási kötelezettsége ebben az esetben is megállapítható. A törvény ugyanis nem ahhoz köti az arányosítási kötelezettséget, hogy a tételes adót ténylegesen megfizették-e vagy sem. Az arányosítási kötelezettség objektíve fennáll minden olyan esetben, amikor a kisadózó vállalkozás nem köteles megfizetni a tételes adót.

Szipszer Tamás, adótanácsadó, mérlegképes könyvelő

AJÁNLÓK:

Szabad a CSOK: mutatjuk az új "szocpol" részleteit, táblázattal!

Óriási érdeklődés övezi a július 1-jétől startolt "családok otthonteremtési kedvezménye" (CSOK) címén igényelhető állami támogatás új rendjét, amely jelentős fellendülést hozhat az évek óta vergődő lakáspiacon, lakásépítési ágazatban.

Hosszú várakozás után 2015. július 1-jén léptek hatályba a lakásépítési támogatásról szóló 256/2011. kormányrendeletnek a lakásépítéshez, -vásárláshoz igényelhető, vissza nem térítendő állami támogatásra vonatkozó új rendelkezései.

Előzményként érdemes emlékeztetni, hogy a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. kormányrendelet alapján korábban kapható, a számos visszaélés miatt elhíresült "klasszikus" szocpolt az említett rendelet 1/A paragrafusa értelmében a 2009. július 1-jén vagy azt követően benyújtott támogatási kérelmek alapján nem lehet igényelni.

Az állami támogatás másfél évi szünetelését követően, a lakásépítési támogatásról szóló 256/2011. kormányrendelet 2012. január 1-jétől kizárólag új lakás vásárlásá-

hoz, építéséhez vezette be ismét a megújult szocpolt, amelynek összegét a meglévő és a vállalt gyermekek számától, valamint a lakás hasznos alapterületétől és energiafogyasztási minősítésétől függően 800 ezer és 3,25 millió forint között határozta meg.

A kormányrendelet módosítása 2015. július 1-jétől családok otthonteremtési kedvezménye (CSOK) címén a vissza nem térítendő állami támogatást – szintén a meglévő és a vállalt gyermekek számától, valamint a lakás hasznos alapterületétől és energiafogyasztási minősítésétől függően – 500 ezer és 3,25 millió forint között kiterjesztette a legalább komfortos, használt lakás vásárlására és meglévő (az igénylő tulajdonában álló), legalább komfortos (vagy a bővítéssel azzá váló) használt lakásnak a kérelem benyújtásának időpontját követően megkezdett bővítésére már az egygyermekes családok számára is.

Bővítésnek az OTÉK fogalommeghatározásának keretein belül – ideértve az építmény térfogatnövelésével nem járó tetőtér-beépítést is – a lakás hasznos alapterületének legalább egy lakószobával történő növelése érdekében végzett építési tevékenység minősül. Az átalakítás (például terasz, garázs lakószobává alakítása, a szomszéd lakás csatolása) nem számít bővítésnek.

Surányi Imréné

A teljes cikket itt olvashatja el: http://adozona.hu/altalanos/Ezt_kell_tudni

Lakásvásárlásnál megspórolhatja az illetéket, ha figyel ezekre!

A gazdasági válság végével és a hitelkamatok csökkenésével párhuzamosan több "újlakás-projekt" indult, ezért mostanság újra láthatunk olyan óriásplakátokat, amelyek illetékmentesen kínálnak új építésű lakásokat. Vajon tényleg minden esetre vonatkozik az illetékmentesség?

Az illetékmentesség alkalmazásának alapvető kritériuma, hogy a vásárolt ingatlan lakásnak minősüljön. A hétköznapi szóhasználattól eltérően a családi házakat is lakásnak kell tekinteni az illetékszabályok alkalmazása során, fontos azonban, hogy az ingatlant a földhivatali nyilvántartás is lakásként, lakóházként tüntesse fel. Lakás az az építmény is, amely még nincs ugyan beköltözhető állapotban, de készültségi foka már eléri a szerkezetkész állapotot (vagyis elkészült és ráépített tetőszerkezete van). A tanyák is lakásnak számítanak (persze csak akkor, ha a földhivatali nyilvántar-

tásban a tanyaként szereplő földrészleten lakóház áll).

Lényeges ugyanakkor, hogy az illetékezés során nem lehet lakásnak tekinteni azokat a helyiségeket, amelyek a lakás rendeltetésszerű használatához nem szükségesek, még akkor sem, ha azok egyébként a lakóépülettel egybeépültek (például garázs, műhely, üzlet, gazdasági épület stb.). Így ha az új lakással egyidejűleg a vagyonszerző egy új garázst is megvesz, a garázs után az általános szabályok szerint kell illetéket fizetnie (a garázs forgalmi értékének 4 százalékát kitevő összegben).

Mindemellett az az ingatlan sem lakás, amely az ingatlan-nyilvántartás szerint "lakás" művelési ágú ugyan, de a valóságban már legalább 5 éve más célra használják, például fodrászüzletet vagy ügyvédi irodát működtetnek benne (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény – a továbbiakban: Itv. - 102. § (1) bekezdés f) pont).

adozona.hu

A teljes cikket itt olvashatja el: http://adozona.hu/illetek/Megsporolna

Hajmeresztő sztori járulékfizetésről és -bevallásról

Mit érdemel az a "bűnös", aki tisztességesen, pontosan megfizeti a tb-járulékokat, de elhanyagolja azok bevallását? A NAV szigora elképesztő, jogértelmezése sajá-

Egy ügyvezető három alkalmazottja és saját maga után évekig pontosan fizette az adóhatóság számláira a járulékokat, aztán kiderült, hogy a társaság soha egyetlen járulékbevallást sem adott be. Az ügyből adóvizsgálat lett, amely érdekes eredménnyel zárult.

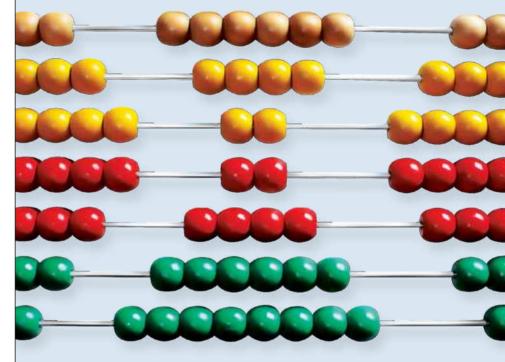
Az adóhatóság álláspontja szerint irreleváns, hogy adózó teljesített-e befizetéseket az adófolyószámlájára, ha azokat gazdasági tevékenységével semmi nem köti össze, adóbevallás nem támasztja alá.

A NAV a teljes, de bevallással alá nem támasztott járulékbefizetések összegeit adóhiánynak minősítette, amely után adóbírságot, késedelmi pótlékot számított fel, a be nem adott bevallások miatt pedig mulasztási bírságot szabott ki. Hogy mi lett a járulékként megfizetett összegekkel? Azokat átvezette a bírság összegeire. Az adóhatóság álláspontja szerint ugyanis adóbevallás hiányában az adófolyószámlára adóbevallás alapján fizetendő adó tartozásként nem kerül felkönyvelésre, ezáltal nincs olyan könyvelt adótartozás, amelyhez

MVITEL-KONFERENCIA

Gyakorlati kérdések, szakértői válaszok

VÁLTOZÁSOK A SZÁMVITELI TÖRVÉNYBEN

Egyszerűsített beszámoló, konszolidált beszámoló, az osztalék elszámolása, új fogalmak

- ► Mérleg- és eredmény-kimutatáshoz kapcsolódó változások.
- A beszámolóformátumok előnyei és hátrányai
- Kiegészítő melléklet tartalmának változásai
- Osztalékfizetés elszámolásával kapcsolatos változások
- ▶ Üzleti- vagy cégérték elszámolása
- Kneitner Lea okleveles és igazságügyi adószakértő

A CIVIL SZERVEZETEK (EGYESÜLETEK, **ALAPÍTVÁNYOK) SZÁMVITELE**

Miért van rá szükség, milyen előnyökkel jár?

- A kapott támogatások és az I% elszámolása, felhasználásuk nyilvántartása
- A számvitel és a közhasznúság kapcsolata
- Gottgeisl Rita adószakértő, könyvvizsgáló

LÍZING — AZ ADÓÉRZÉKENY FINANSZÍROZÁSI FORMA

Számvitel, adózás, kockázatok és kezelésük

- A lízingfajták számviteli és adójogi kezelése
- Adójogi kockázatok és elkerülésük lehetőségei
- Gvakorlati példák, esettanulmányok
- Bartha Katalin okleveles adószakértő

A részvételi díj 29 900 Ft+áfa/fő, amely a Számvitel és Adó 2016

különszámot és a vendéglátás díját is tartalmazza.

Jelentkezés és további részletek: konferencia.hvg.hu

30%-OS EARLY BIRD-KEDVEZMÉNY!

képest a túlfizetés fennállna, így adóbevallás hiányában kizárólag a bírságtartozásra vezethető át a túlfizetés.

dr. Szeiler Nikolett ügyvéd, adótanácsadó

A teljes cikket itt olvashatja el: http://adozona.hu/adozas_rendje/Hajmereszto

Telies körű tb-ellátás a külföldön dolgozóknak? Így lehetséges

Tapasztalatok szerint a külföldön munkát vállalók és ott biztosítottak jelentős része nem gondol arra, vagy elsumákolja, hogy Magyarországon be kell jelentenie a biztosítási jogviszonya megszűnését, ráadásul 15 napon belül. Ezt követően itthon nem vehetnek igénybe egészségügyi szolgáltatást. Ez mindaddig igaz, amíg nem igényelnek a munkavállalás helye szerinti országban úgynevezett S1 nyomtatványt, amelynek birtokában viszont már mindkét államban teljeskörű egészségügyi szolgáltatásra lesznek jogosultak.

A taj számmal rendelkező személy, aki valamely EGT-tagállamban, illetve Svájcban, valamint a Magyarország által kötött nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó államban biztosított, köteles a külföldön létrejött biztosítását és annak megszűnését 15 napon belül bejelenteni a kormányhivatal egészségbiztosítási pénztári szakigazgatási szervének.

Ennek a bejelentésnek az a következménye, hogy a taj számmal - a külföldi munkavégzés ideje alatt – Magyarországon nem lehet egészségügyi szolgáltatást igénybe venni. Ha például egy taj számmal rendelkező magyar állampolgár, akinek Budapesten van a lakóhelye, a magyar munkaviszonyát megszünteti, mert 2015. augusztus 1-jétől Ausztriában fog munkaviszonyban dolgozni, akkor a következőképpen kell eljárni:

Budapesten, az egészségbiztosítási szakigazgatási szervnél, a Teve utcában beadja a "Bejelentő lap taj számmal rendelkező magyar állampolgár részére, aki EGT-tagállamban és egyezményes államban biztosított" nyomtatványt.

Az űrlapon többek között fel kell tüntetni:

- a biztosítás helye szerinti országot, amely jelen esetben Ausztria,
- a külföldi biztosító megnevezését,
- a külföldi biztosítási számát,
- a külföldi biztosítás jogcímét, amely jelen esetben munkaviszony,
- ■a külföldi biztosítás kezdetét, amely ez esetben 2015. augusztus 1.

Ezt követően az Ausztriában dolgozó személy Magyarországon, vagy az osztrák munkaviszonya alapján kiadott Európai Egészségbiztosítási Kártyával veheti igénybe az orvosilag szükséges ellátást, vagy az S1 nyomtatvánnyal lesz jogosult teljes körűen egészségügyi szolgáltatásokra.

dr. Radics Zsuzsanna társadalombiztosítási szakértő

A telies cikket itt olvashatia el: http://adozona.hu/tb_jarulekok_nyugdij/Igy

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Szervizdíj

Az étteremben szervizdíjat számítanak fel, ami a nyugtán is szerepel. Ügyvezetői utasítás alapján a befolyt szervizdíj felét a közreműködőknek havonta kiosztják (járulék megfizetése mellett), a másik része a vállalkozás bevétele marad. Helyesen jár el így a vezetőség? Esetleg lehetőség van-e a ki nem osztott szervizdíj későbbi időpontban történő kiosztására (15 százalék nyugdíjjárulék mellett)?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA

A számlán/nyugtán elkülönítetten feltüntetett felszolgálási ("szerviz") díjat a vállalkozás nem tarthatja meg, ugyanis a felszolgálási díj mértékének megállapításáról, valamint a felszolgálási díj alkalmazásának és felhasználásának szabályairól szóló 71/2005. (IX. 27.) GKM rendelet szerint azt a vendéglátásban közvetlenül – az üzletben - közreműködőknek (tehát akár a tulajdonosnak is) havonta ki kell kifizetni.

Az alkalmazott díj mértékről és a felosztásról a vendéglátóhely üzemeltetőjének írásbeli megállapodást kell kötnie a vendéglátásban közvetlenül közreműködőkkel vagy a helyi érdekképviselettel. A kifizetésnek meg kell egyeznie a felszolgálási díj befolyt összegének a fizetendő közterhekkel csökkentett hányadával.

A szja-törvény 1. számú mellékletének 4.21. alpontja értelmében a magánszemély által az említett jogszabály szerint felszolgálási díj címen megszerzett bevétel adómentes.

A Tbj. szerint a felszolgálási díj járulékalapot képező jövedelem, amely után a foglalkoztató – a foglalkoztatott helyett - 15 százalék nyugdíjjárulékot fizet, míg a foglalkoztatott nem fizet nyugdíjjárulékot, valamint egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot.

Például, ha a vendég fogyasztásának értéke kétezer forint, a számlában feltüntetett felszolgálási díj 0,15x2000 = 300 forint, a felszolgálási díj áfatartalma 27 százalék, azaz 300:1,27=64 forint, amely csökkenti a járulékalapot (a vendéglátásban közreműködőknek kifizetendő összeget), vagyis (300-64):1.15=205 forint jut a pincéreknek. a foglalkoztató által befizetendő nyugdíjjárulék pedig 205x0,15=31 forint.

A nyugdíj megállapításánál a felszolgálási díj 81 százalékát kell a havi átlagkereset meghatározásánál keresetként, jövedelemként figyelembe venni.

Az Art. szerint a vendéglátó üzletnek a felszolgálási díj után fizetett nyugdíjjárulék alapjáról és összegéről adatot kell szolgáltatnia a 08-as nyomtatványon.

A felszolgálási díj árbevételként elszámolt összege nem része a helyi iparűzési adó alapjának.

Suránvi Imréné

Egyszerűsített foglalkoztatás négy napra

Egy egyéni vállalkozó 2015. 04. 17-én indította a vállalkozását, majd június 11-étől szünetelteti azt. Így összesen 59 napot volt "éles". A Forma 1-re kapott felkérést (parkolóőrként). Ezt egyszerűsített foglalkoztatás keretében szeretné megoldani. Alkalmazottja nem volt, így ha jól értelmezem a törvényt – napi egy főt foglalkoztathat alkalmi munkavállalóként. Ezt ugye egész évre kell nézni, tehát elvileg akár 365 napon is foglalkoztathatna alkalmi munkavállalót? Harminc embert szeretne négy napra, ami összesen 120 nap. Megteheti ezt? A vállalkozása eddig csak 59 napig működött és most is csak a Forma-1 idejére "élesítené vissza". Tehát a 120 nap sehogy nem jön össze. Viszont október ésdecember között (tervei szerint) megint működne a vállalkozás. Így éves szinten összejönne a 120 nap, azaz elvileg beleférne a keretbe. De mi van akkor, ha valamiért mégsem "élesíti vissza" ősszel a vállalkozását? Elvileg az a vállalkozás, amely nem foglalkoztat alkalmazottat, napi egy főt alkalmi munkavállalót dolgoztathat, akár egyenlőtlen elosztásban is, például úgy, hogy egy napig 365 embert alkalmaz. Eddig viszont csak 59 napot volt éles a vállalkozás. Kérdésem, hogy akkor ezt az 59 napot kihasználhatja-e, de a többi időre csak bejelentett alkalmazottakat foglalkoztathat?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 1. paragrafusának (2) bekezdése szerint az alkalmi munkára irányuló egyszerűsített foglalkoztatás esetén az egyszerűsített munkaviszonyban egy naptári napon legfeljebb foglalkoztatott munkavállalók létszáma – a munkáltatónak a tárgyév első, illetve hetedik hónapját megelőző hat havi, ha a munkáltató ennél rövidebb ideje működik, működésének egész hónapjaira eső átlagos statisztikai létszámát alapul véve – nem haladhatja meg

- *a)* az Mt. hatálya alá tartozó főállású személyt nem foglalkoztató munkáltató esetén az 1 főt,
- b) 1-5 főig terjedő munkavállaló foglalkoztatása esetén a 2 főt,
- c) 6-20 főig terjedő munkavállaló foglalkoztatása esetén a 4 főt,
- d) 20-nál több munkavállaló foglalkoztatása esetén a munkavállalói létszám 20 százalékát.

A napi alkalmi munkavállalói létszámkeretet a munkáltató a tárgyév napjaira egyenlőtlenül beosztva is felhasználhatja. Ennek során a tárgyévben fel nem használt létszámkeret a következő naptári évre nem vihető át.

A törvény 2. paragrafusának 3. pontja szerint az alkalmi munka: a munkáltató és a munkavállaló között

- ■összesen legfeljebb 5 egymást követő naptári napig, és
- egy naptári hónapon belül összesen legfeljebb 15 naptári napig, és
- ■egy naptári éven belül összesen legfeljebb 90 naptári napig

létesített, határozott időre szóló munkaviszony.

A fentiek alapján az érintett munkáltató valóban napi 1 fő alkalmi munkavállalót foglalkoztathat, akár az év minden egyes napján azzal, hogy egy munkavállaló vonatkozásában nem léphető túl a fenti keret (legfeljebb 5 egymást követő nap stb.). A létszámkereset egyenlőtlen felhasználására tekintettel ez akként is megoldható, hogy egy napon foglalkoztatja mind a 365 főt.

A törvény valóban nem tér ki a kérdésben írt probléma rendezésére. Értelmezésem

szerint a jelenleg fennálló adatok alapján kell arányosítani az adott évhez (nem pedig majd év végén elszámolni, amikor például kiderül, hogy mégsem lett "aktív" az egyéni vállalkozó – ellenkező esetben erre is kitért volna a törvény, és nem a "tárgyév napjairól" rendelkezne). Így a megoldást abban látom – ahogyan arra a kérdező is utalt –, hogy az 59 nap erejéig foglalkoztathatók alkalmi munkavállalók, azon túlmenően az Mt. általános szabályai szerint létesíthető "hagyományos" munkaviszony.

dr. Hajdu-Dudás Mária, ügyvéd, munkajogász

Külföldi ügyvezető utáni adózás

Egy pakisztáni állampolgár egyszemélyes kft.-t alapított Magyarországon úgy, hogy a cégnek ő az ügyvezetője. Az ügyvezetői feladatokat térítés nélkül látja el. Az alapító okiratban nincs utalás arra, hogy a tag személyes közreműködésre kötelezett. A külföldi állampolgárnak nincs Magyarországon munkaviszonya. Kérdéseim a következők: 1. Társas vállalkozónak minősül-e a külföldi tulajdonos? 2. Ha igen, milyen adókat kell megfizetni, ha a tag nem vesz fel tagi jövedelmet és az ügyvezetésért sem kap fizetést? 3. Milyen adatszolgáltatást kell beadni, és az adatszolgáltatás miatt ki kell-e váltani a magyar adószámot és/vagy a taj számot?

A 2013. évi V. törvény (új PTK) alapján az ügyvezető vagy munkaviszonyban, vagy megbízási jogviszonyban láthatja el a feladatát.

1. Társas vállalkozónak minősül-e a külföldi tulajdonos?

Ha a pakisztáni állampolgárságú ügyvezető az ügyvezetést nem munkaviszonyban látja el, akkor társas vállalkozónak minősül.

2. Ha igen, milyen adókat kell megfizetni, ha a tag nem vesz fel tagi jövedelmet és az ügyvezetésért sem kap fizetést?

Az 1997. évi LXXX. törvény alapján, a társas vállalkozás tagja ügyvezetést lát el, megbízási jogviszony alapján, azaz társas vállalkozóként, akkor a minimális alapok után fizeti a tb-közterheket.

Minimális alapok:

- a 10 százalék nyugdíjjárulék alapja havonta legalább a minimálbér/garantált bér,
- a 8,5 százalék egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék alapja havonta legalább a minimálbér/garantált bér másfélszerese,
- míg a 27 százalékos szociális hozzájárulási adót (és a szakképzési hozzájárulást) a minimálbér/garantált bér 112,5 százaléka után kell megfizetni.

(Minimálbér: havi 105 000 forint, legalább középfokú végzettséget igénylő tevékenység esetén pedig a garantált bérminimum, azaz havi 122 000 forint – középfokú végzettségnek minősül a szakmunkásiskola is.)

Noha az ügyvezetés nem igényel szakképzettséget, így 105 000 forint bruttó bérrel lehet számolni, de a gyakorlatban az érvényesül, hogy sokszor inkább 122 000 forint bért fizetnek, hogy egy esetleges ellenőrzéskor a bér ne legyen vita tárgya az adóhivatallal. Továbbá feltételezem, hogy a cég bevételéhez nem elegendő az ügyvezetés, ezért felmerül, hogy az egyéb tevékenységeket ki látja el és milyen jogviszonyban.

3. Milyen adatszolgáltatást kell beadni, és az adatszolgáltatás miatt ki kell-e váltani a magyar adószámot és/vagy a taj számot?

Az ügyvezetést ellátó tagnak adóazonosító jellel és taj számmal is rendelkeznie kell.

- Az adóazonosító jelet a 15T34-es nyomtatványon lehet megigényelni.
- A külföldinek minősülő biztosított részére a foglalkoztatójának (azaz a kft.-nek) a foglalkoztatás megkezdése előtt taj számot kell igényelnie. Az egészségbiztosítási pénztári szakigazgatási szerv taj számot képez, és erről, valamint az azonosító számot tanúsító hatósági igazolvány átvételének lehetőségéről értesíti a foglalkoztatót. A megrendelő elérhető a következő oldalon: www.oep.hu/nyomtatvanytar/temp_sc_521871.html
- ■Továbbá a biztosítási jogviszonyt be kell jelenteni a foglalkoztatás megkezdése előtt a 15T1041-es nyomtatványon.

dr. Radics Zsuzsanna, társadalombiztosítási szakértő

Kiadó: Kiadja a HVG Kiadó Zrt.,

1037 Budapest, Montevideo utca 14. Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Termékmenedzser: Vörös Tünde

Felelős kiadó: Kékesi Zsuzsa, online divízióvezető